

PROP DE VOSALTRES

Un nou curs pastoral (I)

Benvolguts diocesans:

És un costum molt arrelat entre nosaltres dividir el temps en cursos. Es comença el setembre i s'acaba el mes de juny de cada any. La influència del món escolar és gran. Per suposat, també és determinant el temps meteorològic en aquesta part de la terra; la calor, les vacances els mesos de juliol i agost, el canvi a la segona residència... tot ajuda a què ara comenci de nou l'activitat ordinària en molts àmbits. També es poden donar propostes extraordinàries que, individual o col·lectivament, es presenten en aquest nou període. Necessitem entusiasme, dedicació i creativitat.

Afegim l'adjectiu pastoral al substantiu curs perquè ens referim a l'àmbit eclesial. Queden englobats d'aquesta manera els projectes, activitats i desitjos de les comunitats parroquials, dels moviments apostòlics i de qualsevol institució emmarcada a la diòcesi de Lleida. Els cristians reconeixem la nostra pertinença a l'Església que es concreta en els tres nivells: universal, local o diocesana i parroquial. Exi-

geix un compromís de col·laboració amb la mirada oberta a tota la realitat eclesial.

Acabava l'últim escrit del curs anterior amb agraïments. Començo el nou amb salutacions i amb desitjos d'animar al seguiment coherent i alegre de Jesucrist des de la nostra Església i com a oferta i servei a la societat. És la pastoral en clau de missió a què ens convidava el papa Francesc al número 33 de l'*Evangelii Gaudium*. I això afecta a tot, al nivell parroquial on la comunitat organitza les diferents activitats pastorals ordinàries a les quals no pot renunciar, la predicació i anunci de la Paraula, la celebració dels sagraments i l'aprenentatge del

compartir. No calen més indicacions d'altres instàncies. El projecte pastoral és clar i directe per a totes les comunitats.

També afecta a nivell d'Església universal respecte a les preocupacions de servei al món que ha d'afrontar. L'oferta de salvació del mateix Senyor, la secularització galopant que ens envolta, el repte de la igualtat social, de la justícia i la distribució de la riquesa, la valoració creixent de la dignitat de la persona, la defensa de la vida, l'acollida dels migrants i refugiats, l'atenció als més pobres i exclosos. Que ningú obli les prioritats des de l'evangeli, que mesuri la seva possible col·laboració en aquestes propos-

tes i que, almenys, s'uneixi en constant oració per fer més creïble la nostra Església en aquest món.

Voldria insistir en aquest moment en el nivell diocesà. La meua responsabilitat és màxima i desitjo que compartiu les preocupacions que tantes vegades m'heu sentit: l'edat dels sacerdots i la promoció vocacional al ministeri, l'adequada atenció pastoral a totes les parròquies, la iniciació cristiana, la responsabilitat dels laics en la marxa dels serveis diocesans i parroquials, l'ensenyament en general i l'escola catòlica, la presència pública de l'Església i el compromís dels cristians en els diferents sectors socials. Per tot això necessitarem creativitat i valentia. M'agradaria compartir amb tothom per afrontar aquests desafiaments. Els concretaré una mica més el diumenge que ve.

Poso tot això en mans de la Mare de Déu. Us convido a participar en la romeria que en el seu honor organitzen a la Ribagorça, al Pont de Suert, tres bisbats: Barbastre, Urgell i Lleida.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Mig centenar de persones compleixen mesures penals alternatives a Troballes

L'empresa d'inserció Troballes acull una mitjana anual de mig centenar de persones condemnades a mesures penals alternatives. Per fer un seguiment de la col·laboració, el passat 8 de juliol, tècnics del departament de Justícia de la Generalitat van visitar les instal·lacions de Troballes a Gardeny.

Troballes col·labora amb el departament de Justícia des de l'any 2002. Els tècnics de Justícia van conèixer en persona la feina que es fa a Troballes, i quines són les tasques específiques

que porten a terme els penats acompanyats pels tècnics de l'empresa. Van comprovar, entre d'altres coses, que les tasques que hi fan ajuden a les persones a integrar-se novament a la societat.

També el director de la Fundació Jaume Rubió i Rubió, Alfons Medina, va explicar als tècnics les dificultats per portar a terme aquesta tasca i va proposar diverses millores del servei relacionades amb la coordinació entre l'administració i l'entitat.

CERCA DE VOSOTROS

Un nuevo curso pastoral (I)

Queridos diocesanos:

Es una costumbre muy arraigada entre nosotros dividir el tiempo en cursos. Se empieza en septiembre y se acaba en junio de cada año. La influencia del mundo escolar es grande. Por supuesto, también es determinante el tiempo meteorológico en esta parte de la tierra; el calor, las vacaciones en julio y agosto, el cambio a la segunda residencia... Todo ayuda a que ahora dé comienzo de nuevo la actividad ordinaria en muchos ámbitos. También se pueden dar propuestas extraordinarias que, individual o colectivamente, se presenten en este nuevo período. Necesitaremos entusiasmo, dedicación y creatividad.

Añadimos el adjetivo pastoral al sustantivo curso porque nos referimos al ámbito eclesial. Quedan englobados de ese modo los proyectos, actividades y deseos de las comunidades parroquiales, de los movimientos apostólicos y de cualquier institución enmarcada en la diócesis de Lleida. Los cristianos reconocemos nuestra pertenencia a la Iglesia que se concreta en los tres niveles: universal, local o diocesana y parroquial. Exige un compromiso de colaboración con la mirada abierta a toda la realidad eclesial.

Terminaba el último escrito del curso anterior con agradecimientos. Empiezo el nuevo con saludos y con deseos de animar al seguimiento coherente y alegre de Jesucristo desde nuestra Iglesia y como oferta y servicio a la sociedad. Es la pastoral en clave de misión a la que nos invitaba el papa Francisco en el número 33 de la *Evangelii Gaudium*. Y esto afecta a todo, al nivel parroquial donde la comunidad organiza las distintas actividades pastorales ordinarias a las que no puede renunciar, la predicación y anuncio de la Palabra, la celebración de los sacramentos y el aprendizaje del compartir. No hacen falta más indicaciones de otras instancias. El proyecto pastoral es claro y directo para todas las comunidades.

También afecta a nivel de Iglesia universal respecto a las preocupaciones de servicio al mundo que debe afrontar. La oferta de salvación del mismo Señor, la secularización galopante que nos envuelve, el reto de la igualdad social, de la justicia y la distribución de la riqueza, la valoración creciente de la dignidad de la persona, la defensa de la vida, la acogida de los migrantes y refugiados, la atención a los más pobres y excluidos. Que nadie olvide las prioridades desde el evangelio, que mida su posible colaboración en estas propuestas y que, al menos, se una en constante oración para hacer más creíble nuestra Iglesia en este mundo.

Quisiera insistir en este momento en el nivel diocesano. Mi responsabilidad es máxima y deseo que compartáis las preocupaciones que tantas veces me habéis oído: la edad de los sacerdotes y la promoción vocacional al ministerio, la adecuada atención pastoral a todas las parroquias, la iniciación cristiana, la responsabilidad de los laicos en la marcha de los servicios diocesanos y parroquiales, la enseñanza en general y la escuela católica, la presencia pública de la Iglesia y el compromiso de los cristianos en los distintos sectores sociales. Para todo ello necesitaremos creatividad y valentía. Me gustaría contar con todos para afrontar estos desafíos. Lo concretaré un poco más el próximo domingo.

Pongo todo esto en manos de la Virgen María. Os invito a participar en la romería que en su honor organizan en la Ribagorça, en el Pont de Suert, tres obispos: Barbastro, Urgell y Lleida.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

El CET El Pla d'Almacelles celebra el seu 25è aniversari

El Centre Especial de Treball (CET) El Pla, que genera llocs de treball estables per a persones amb risc d'exclusió sociolaboral, celebra el seu 25è aniversari d'activitat. Actualment dona feina a gairebé un centenar de persones que treballen per a més de 25 empreses del territori lleidatà.

Ha passat un quart de segle de la creació d'a-

quest CET que va començar amb 10 residents de l'àrea de discapacitat intel·lectual del llavors anomenat Centre Assistencial Sant Joan de Déu d'Almacelles. La idea dels Germans de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu era promoure la integració laboral dels residents que tenien més capacitats per a millorar la seva trajectòria laboral futura. Les activitats inicials del CET estaven relacionades amb la ramaderia i amb l'agricultura.

Més endavant, el 2004 s'afegeix el perfil de persones amb problemàtica de salut mental i s'amplien les àrees en les quals es treballava com la indústria alimentària, servei de jardineria i servei de neteja. Actualment, s'han professionalitzat totes les àrees amb 12 persones a l'equip tècnic, i s'ofereix formació específica per a cada lloc de treball per integrar de manera natural les 84 persones amb discapacitat i les 4 persones amb risc d'exclusió que treballen, ara per ara, al centre. El CET vol intensificar l'acció comercial i seguir establint sinergies amb altres empreses del territori, així com fomentar l'acció comunitària per continuar fent xarxa de suport a les persones amb discapacitat.

Romeria de les marededéus de la Ribagorça, al Pont de Suert

El proper dia 7 de setembre tindrà lloc al Pont de Suert la XLI Romeria de les marededéus de la Ribagorça en la qual s'espera la participació d'unes 2.500 persones portant unes 40 marededéus com ja ha passat en les últimes edicions celebrades a Graus i Benasc. El lema escollit és: «Dona, aquí tens el teu fill» (*Jn* 19,26) per remarcar que és Jesús qui ens dona Maria com a mare, i que és ella, amb el seu amor de

mare, qui ens ajuda a viure com a Església també avui, com ho va fer amb els apòstols reunits al Cenacle el dia de Pentecosta. S'ha previst una processó, una eucaristia, una benedicció, un dinar, un acte cultural i un comiat.

Tant el Consell Parroquial com els diversos grups de la parròquia estan compromesos en els preparatius d'aquest gran aplec, que es fa al Pont de Suert per segona

vegada; la primera va ser al 2013. I és d'agrair, sens dubte, la col·laboració de l'Ajuntament, que des del primer moment ha fet seva la romeria i que ens facilita fer front als diversos reptes necessaris de la fase preparatòria.

Tot i que la romeria es va iniciar i s'ha desenvolupat a la Ribagorça, també s'hi han anat afegint algunes devocions de diversos llocs veïns, del Sobrarbe, Barbastre, Lleida, etc.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

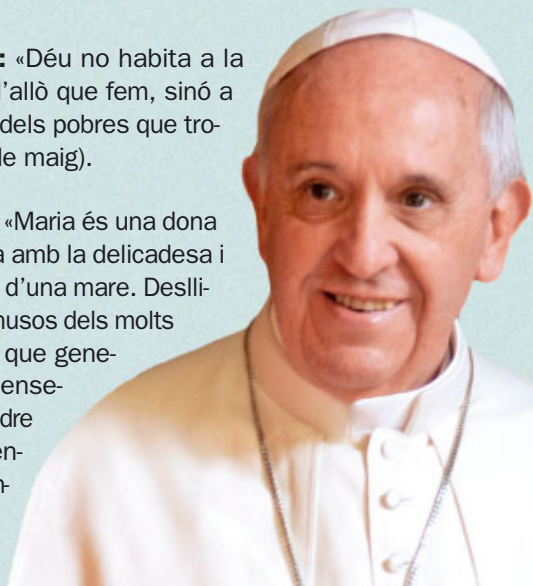

@Pontifex: «La pau de Jesús és un do. No la podem obtenir amb mitjans humans, és una altra cosa: la pau de Jesús ens ensenya a suportar. Suportar és portar la vida sobre les espatlles, les dificultats, la feina, tot; i tenir el coratge de tirar endavant» (22 de maig).

@Pontifex: «Cada criatura té una funció, cap no és supèrflua. Tot l'univers és un llenguatge de l'amor de Déu, del seu desmesurat afecte per nosaltres: terra, aigua, muntanyes, tot és carícia de Déu» (22 de maig).

@Pontifex: «Déu no habita a la grandesa d'allò que fem, sinó a la petitesa dels pobres que trobem» (24 de maig).

@Pontifex: «Maria és una dona que camina amb la delicadesa i la tendresa d'una mare. Deslliga tots els nusos dels molts problemes que generem, i ens ensenya a romandre dempeus enmig de la tempesta» (24 de maig).

«Si els catequistes estimen al Senyor motivaran als qui no creuen»

El bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Antoni Vadell, i també president del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya, va impartir fa uns mesos un curs a Lleida i aquí us deixem amb una entrevista que li hem fet.

Com podem motivar els infants i joves amb la catequesi?

La clau està en les persones de referència. És important que tinguin a prop persones que els estimin. Si aquestes viuen amb profunditat

la relació amb el Senyor ho transmeten als infants. Som conscients que per arribar als més petits hem de passar per la família. Ens trobem que alguns d'aquests pares que s'acosten a la parròquia no han tingut un encontre amb el Senyor i, per tant, és una oportunitat per fer l'Anunci de la fe.

Quin paper té el catequista en tot aquest procés?

El catequista ha de ser un enamorat del Senyor. Han d'ensenyar

als infants a partir del silenci i de la pregària. Tenen molta metodologia a l'abast. Com la dels oradors, però el gran recurs és el personal. Si viu la fe la podrà transmetre i aquest alè quedarà impregnat dins dels cor dels infants i dels joves.

I com es treballa amb els adults que descobreixen al Senyor?

Ens trobem amb adults que tornen a la fe. Hem de seguir sembrant llavors que en qualsevol moment poden créixer. Cal recalcar la importància d'estimar i pregar. Per seguir al Senyor es necessita l'encontre amb Ell. Molta gent té ferides i descobreixen la necessitat de Déu. Es tendeix cap als itineraris personalitzats.

Quins són els reptes del Secretariat Interdiocesà de Catequesi?

Seguir apostant en la catequesi dins la Iniciació cristiana a través de l'oració, la litúrgia i la comunitat. Estem treballant amb nous materials per a l'evangelització dels pares perquè la família creixi en la fe amb l'ajuda de la comunitat parroquial. Volem que els nous mètodes del primer anunci, i sobretot els catequistes, provoquin un «Uau! això m'interessa, vull descobrir el que tu has descobert!», a les persones a qui van dirigits.

REFLEXIONS

UN MAR D'EMOCIONS

La complaença o el deure acomplert (I)

La complaença és el sentiment interior d'haver fet allò que calia fer, d'haver dit el que calia dir, d'haver anat allí on s'havia d'anar. Neix de l'anàlisi reflexiva. Solament es pot complaure el qui analitza atentament la seva acció i entreveu els fruits que deriven d'ella, les conseqüències que ha tingut per als altres.

Tota acció té conseqüències, però solament qui estudia atentament els efectes de la seva acció, pot sentir complaença. Exigeix una mirada transparent i clara, demana audàcia per sospesar el que s'ha fet, sense buscar el fàcil consol.

Sempre hi ha el perill de sucumbir a la falsa complaença, d'aturar el treball analític per arribar a la fàcil conclusió que tot s'ha fet com s'havia de fer o bé que no hi havia res a fer. Hi ha qui prefereix no furgar, per evitar el sentiment de culpa. Hi ha qui prefereix mirar una part, per sentir que ha fet el que podia i recrear-se en la tranquil·litat.

La complaença és la percepció interior de què s'ha acomplert el deure, el mandat interior. El deure és, per dir-ho a la manera kantiana, una veu que s'escolta en la més profunda de les interioritats, que exigeix, que espera resposta, que commou i que cerca una traducció pràctica. El deure no ve de fora; ve de dins. Exigeix una resposta, un compromís.

Rarament s'escriu sobre el deure. Rarament s'escriu sobre el goig que s'experimenta quan s'obeeix la veu del deure. La complaença no és el plaer, perquè el plaer és sensible, és una percepció subjectiva que es capta a través dels sentits externs, mentre que la complaença és purament espiritual, és un bé percebut en el dedins que neix de la tranquil·litat d'haver acomplert amb el propi deure.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

NOMENAMENTS

Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha anunciat els següents nomenaments:

- **Mn. Lluís Sallàn Abizanda**, nomenat Vicari General de la Diòcesi. Presa de possessió el 2 de setembre.

- **Mn. Jaume Pedrós Solé**, nomenat Vicari Episcopal de relacions amb el clergat. Presa de possessió el 2 de setembre.

- **Mn. Josep M. Escorihuela Pujol**, nomenat administrador de la Casa Sacerdotal, a partir de l'1 d'agost.

AGENDA

Dissabte, 7 de setembre:

—Tot el dia, romeria de la Ribagorça al Pont de Suert. Des de les 10.30 a les 17 h. S'espera la participació d'unes 2.500 persones que portin unes 40 marededús de diferents llocs de la Ribagorça, però també d'altres indrets d'Aragó i de Lleida.

Diumenge, 8 de setembre:

—A les 12 h, Missa a la catedral en honor a les Marededús Trobades. Es coneix també com la Festa Major de Montserrat. A l'acabar es repartiran els diplomes als confreres.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Te 4,13-18 / SI 95 / Lc 4,16-30]. Sant Antolí o Antoní, mr.; santa Íngrid, vg. dominicana sueca (†1282); santa Raquel, matrona bíblica (dona de Jacob).

3. □ Dimarts [1Te 5,1-6.9-11 / SI 26 / Lc 4,31-37]. Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i doctor de l'Església, abans monjo, patró de la música; santa Basilissa, verge i màrtir; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac; sant Sàndal, màrtir.

4. ■ Dimecres [Col 1,1-8 / SI 51 / Lc 4,38-44]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moi-

sès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosa de Viterbo, vg.; santa Rosalia de Palerm, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. ■ Dijous [Col 1,9-14 / SI 97 / Lc 5,1-11]. Sant Llorenç Giustiniani (1433-1455), bisbe de Venècia; santa Obdúlia, vg. i mr.; santa Teresa de Calcuta, fund. de les Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Divendres [Col 1,15-20 / SI 99 / Lc 5,33-39]. Sant Zacaries, profeta; sant Eleuteri, abat; servites: beat Bonaventura de Forlí, prevere.

7. ■ Dissabte [Col 1,21-23 / SI 53 / Lc 6,1-5]. Sant Albí, bisbe; san-

ta Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. ■ Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sa 9,13-19 / SI 89 / Flm 9b-10.12-17 / Lc 14,25-53]. **Tortosa:** □ Naixement de la Benaurada Verge Maria, patrona principal de la diòcesi de Tortosa. **Urgell:** □ (Territori de Catalunya): Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi d'Urgell; al Principat d'Andorra: Mare de Déu de Meritxell, patrona principal d'Andorra. Sant Adrià, soldat i mr. a Nicomèdia (303); sant Sergi I, papa (siríac, 687-701); santa Adela (s. XI), rel.

Diumenge XXI de durant l'any (C)

COMENTARI

Tothom que s'enalteix serà humiliat

Jesús sempre ens parla en funció dels valors del Regne que ell predica. I avui l'evangeli subratlla dos valors fonamentals d'aquest Regne: humilitat i generositat. Comença dient que *Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs*. I llavors els proposa una paràbola dient que *quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis als primers llocs... més aviat vés a ocupar el lloc darrer*. I acaba dient: *Tothom que s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit*. Aquesta forma impersonal de parlar vol dir que serà Déu qui enaltirà el qui s'humilia. Per tant, l'honor ha de venir de Déu, no de nosaltres, ni tan sols dels altres homes. És a dir que, qui vulgui entrar en el Regne, s'ha de fer petit, no tenir pretensions de ser el més important.

En aquesta mateixa línia ens diu també la primera lectura: *Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor. Déu que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils*. Déu només es dona a conèixer als humils i senzills.

Però Jesús encara afegeix: *Quan fas un dinar, no hi cridis els teus amics..., ni veïns rics. Més aviat, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Felç de tu, llavors: ells no tenen res per a recompensar-t'ho i Déu t'ho recompensarà*. A tots ens agrada sentir-nos rodejats de persones « importants » per les raons que siguin, però Jesús ens convida a pensar en els més pobres i necessitats, en aquells que als ulls del món no compten per a res, a pensar i convidar els senzills i humils. Per això l'autor de la carta als hebreus ens recorda que nosaltres *ens hem acostat a la ciutat del Déu viu, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel*. Per això no hem d'actuar com les persones del món que busquen sempre els primers llocs i les persones importants, sinó que sabent que és Déu qui ens convida cerquem sempre la humilitat i la generositat: aquests són els veritables valors del Regne de Jesús. Aquests han de ser els nostres valors.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,17-20.28-29)

Fill meu, sigues modest en tot el que facis i et veuràs més estimat que el qui dona esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor.

Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

▶ Salm responsorial (67)

R. *Instal·làreu els pobres, Déu nostre, al país fèrtil del vostre patrimoni.*

Que s'alegrin davant d'ell els justos, / que no planyin res per celebrar el seu triomf. / Canteu al Senyor, lloeu el seu nom, / celebren davant d'ell el seu triomf. R.

Déu és pare d'orfes, / defensor de viudes, / des del lloc sagrat on resideix. / Déu dona casa als desemparats, / allibera els captius i els enriqueix. R.

Senyor, vau fer caure una pluja abundant / per refer els vostres camps esgotats; / vau allotjar-hi la vostra família. / Instal·làreu els pobres, Déu nostre, / al país fèrtil del vostre patrimoni. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,18-19.22-24a)

Germans, vosaltres no us heu acostat a aquella muntanya palpable del Sinai, que era tota ella foc ardent, fosc, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc del corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 14,1.7-14)

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: "Cedeix-li el lloc", i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, tot avergonyit. Més aviat quan et conviden vés a ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: "Amic, puja més amunt." Llavors seràs honorat davant tots els qui són a taula, perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.» Després digué al qui l'havia convidat: «Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Felç de tu, llavors: ells no tenen res per recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 3,17-20.28-29)

Hijo, actúa con humildad en tus quehaceres, y te querrán más que al hombre generoso. Cuanto más grande seas, más debes humillarte, y así alcanzarás el favor del Señor. «Muchos son los altivos e ilustres, pero él revela sus secretos a los mansos». Porque grande es el poder del Señor y es glorificado por los humildes. La desgracia del orgulloso no tiene remedio, pues la planta del mal ha echado en él sus raíces. Un corazón prudente medita los proverbios, un oído atento es el deseo del sabio.

▶ Salmo responsorial (67)

R. *Tu bondad, oh, Dios, preparó una casa para los pobres.*

Los justos se alegran, / gozan en la presencia de Dios, / rebosando de alegría. / Cantad a Dios, tocad a su nombre; / su nombre es el Señor. R.

Padre de huérfanos, protector de viudas, / Dios vive en su santa morada. / Dios prepara casa a los desvalidos, / libera a los cautivos y los enriquece. R.

Derramaste en tu heredad, oh, Dios, una lluvia copiosa, / aliviaste la tierra extenuada; / y tu rebaño habitó en la tierra / que tu bondad, oh, Dios, / preparó para los pobres. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 12,18-19.22-24a)

Hermanos:

No os habéis acercado a un fuego tangible y encendido, a densos nubarrones, a la tormenta, al sonido de la trompeta; ni al estruendo de las palabras, oído el cual, ellos rogaron que no continuase hablando. Vosotros, os habéis acercado al monte Sión, ciudad del Dios vivo, Jerusalén del cielo, a las miríadas de ángeles, a la asamblea festiva de los primogénitos inscritos en el cielo, a Dios, juez de todos; a las almas de los justos que han llegado a la perfección, y al Mediador de la nueva alianza, Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 14,1.7-14)

Un sábado, Jesús entró en casa de uno de los principales fariseos para comer y ellos lo estaban espiando. Notando que los convidados escogían los primeros puestos, les decía una parábola: «Cuando te conviden a una boda, no te sientes en el puesto principal, no sea que hayan convidado a otro de más categoría que tú; y venga el que os convidó a ti y al otro, y te diga: "Cédele el puesto a este". Entonces, avergonzado, irás a ocupar el último puesto. Al revés, cuando te conviden, vete a sentarte en el último puesto, para que, cuando venga el que te convidó, te diga: "Amigo, sube más arriba". Entonces quedarás muy bien ante todos los comensales. Porque todo el que se enaltece será humillado; y el que se humilla será enaltecido». Y dijo al que lo había invitado: «Cuando des una comida o una cena, no invites a tus amigos, ni a tus hermanos, ni a tus parientes, ni a los vecinos ricos; porque corresponderán invitándote, y quedarás pagado. Cuando des un banquete, invita a pobres, lisiados, cojos y ciegos; y serás bienaventurado, porque no pueden pagarte; te pagarán en la resurrección de los justos».